

مقایسه ژنوتیپ‌ها و ارقام برنج (*Oryza sativa L.*) هوایی و ایرانی از نظر تحمل به تنش اسمزی در مرحله جوانه‌زنی

طیبه رئیسی^۱، عاطفه صبوری^{۲*}، حسین صبوری^۳

۱. کارشناسی ارشد اصلاح نباتات گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان، رشت. ایران.

۲. استادیار اصلاح نباتات گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان، رشت. ایران.

۳. دانشیار اصلاح نباتات گروه تولیدات گیاهی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گند کاووس، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۴/۲۴؛ تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۷/۲۰

چکیده

یکی از مهم‌ترین متغیرهای مؤثر در استقرار منا سب گیاهچه برنج در محیط‌های تحت تنش، قدرت جوانه‌زنی بالا و قوی بودن اجزای جوانه می‌باشد. به منظور بررسی تنوع بین ژنوتیپ‌های برنج‌های هوایی و ایرانی از نظر تحمل به تنش اسمزی، آزمون استاندارد جوانه‌زنی بدوز به صورت اسپلیت‌پلات با فاکتور اصلی تنش اسمزی در سه سطح (آب مقطر به عنوان شاهد، ۸ و ۱۶ بار حاصل از مانیتول) و فاکتور فرعی مواد گیاهی با استفاده از ۵۲ ژنوتیپ برنج در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. ژنوتیپ‌های مورداستفاده شامل ۳۱ ژنوتیپ از برنج‌های هوایی و خارجی و ۲۱ رقم از برنج‌های ایرانی بودند. نتایج حاصل نشان داد اختلاف معنی‌داری بین سطوح اسمزی، ژنوتیپ‌ها و اثر متقابل بین سطوح اسمزی و ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه مؤلفه‌های مختلف جوانه‌زنی وجود دارد. مطابق نتایج پژوهش حاضر، ژنوتیپ‌های هوایی برتری نسبی بیشتری را نسبت به ارقام ایرانی از لحاظ خصوصیات و شاخنهای مختلف جوانه‌زنی نشان دادند و با افزایش سطح تنش اسمزی ژنوتیپ‌های هوایی تحمل بیشتری را نشان دادند. با در نظر گرفتن کلیه شرایط بالاترین رتبه در مقایسه میانگین کلی به روش آرونچالام، به ژنوتیپ‌های هوایی AE8، AE16، AE6، AE18 و AE29 و همچنین کمترین رتبه به ارقام ایرانی قصرالدشتی، رشتی سرد، عنبریو، علی کاظمی، چمپا بودار، هاشمی و دم‌سیاه اختصاص یافت.

واژه‌های کلیدی: آرونچالام، آزمون جوانه‌زنی، مانیتول.

مقدمه

از اراضی زیر کشت برنج در آسیا می‌باشد (Goldstein et al., 2000). برنج بیشترین نیاز آبی را در بین غلات دارد، به طوری که تا رسیدگی فیزیولوژیک دانه‌ها به حدود ۸۰ هزار مترمکعب و برای تولید یک کیلوگرم ماده‌ی خشک به ۷۰۰ لیتر آب نیاز دارد (Karimi, 1991). به طور کلی آب یکی از منابع مهم محدود‌کننده در تولید محصول برنج می‌باشد (Vial, 2007). این در حالی است که در سطح جهانی بخش عمده برنج تولیدی از مزارع غرقاب به دست می‌آید. این مزارع نیاز به آب تازه و کافی دارند و نیاز ماهیانه آن‌ها به آب گاهی تا ۸۵۰ میلی‌متر هم می‌رسد (Emam, 2006).

برنج بعد گندم و ذرت یکی از مهم‌ترین غلات تأمین کننده غذا در کل جهان می‌باشد به طوری که غذای بیش از نیمی از مردم جهان را تأمین می‌کند (Babaeian et al., 1999). همچنین برنج ۲۰ درصد انرژی مردم جهان را تأمین می‌کند در حالی که گندم و ذرت سهم ۱۹ و ۵ درصدی در تأمین انرژی دارند (FAO, 2010); اما تخمین زده می‌شود که حدود ۲۰۰ میلیون تن از محصول برنج در اثر تنش‌های محیطی، بیماری و آفات از بین می‌رود و تنش خشکی تقریباً در ۵۰ درصد از اراضی برنج دنیا اتفاق می‌افتد (Bouman, 2001). خشکی مهم‌ترین عامل محدود‌کننده تولید برنج در ۴۰ میلیون هکتار

علف‌های هرز کمک کند، استفاده از ارقام دارای قدرت جوانه‌زنی بالا در نواحی که با تنش خشکی مواجه هستند، ضروری به نظر می‌رسد، به طوری که امروزه قدرت جوانه‌زنی بالا یکی از خصوصیاتی است که در ایجاد و توسعه ارقام اصلاح شده‌ی برنج موردنویجه قرار می‌گیرد (Miura et al., 2002; Peterson et al., 1978; Zhang et al., 2005) (Lutts et al., 1995). قابلیت دسترسی بذر به آب با کاهش پتانسیل اسمزی و ماتریک کاهش‌یافته و باعث اختلال در جوانه‌زنی بذر می‌شود (Gill et al., 2002; Willenborg et al., 2005) (Collard et al., 2005). مؤسسه International Rice Research (Institute) باهدف کاهش مشکل بحران آب در تولید برنج، تکنولوژی تولید برنج هوایی را در سال ۲۰۰۲ معرفی کرد. در این سیستم، گیاه به زمین غیر گل‌آسود و غیر غرقاب متحمل است و برنج هوایی همانند رشد یک گیاه در زمین‌های مرتفع رشد می‌کند. بنا بر گزارش‌های موجود، کشور چین مصرف آب برای برنج‌های هوایی را ۵۵ الی ۶۵ درصد کمتر از غرقاب گزارش نمود. مطالعاتی که توسط این مؤسسه صورت گرفته است حاکی از آن است که کارایی مصرف آب در برنج‌های هوایی به طور قابل توجهی بیش از برنج‌های غرقاب بوده است. البته به دلیل فاصله زیادی که از نظر عملکرد با برنج‌های غرقاب دارد نقش آن در ذخیره آب کم‌رنگ می‌شود. برای حل این مشکل ژنتیک‌هایی از برنج که بتوانند تحت شرایط آبی اما در خاک‌های هوایی رشد نمایند ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا در چین رقم «هان دو» (Han Do) تولید شده که در ۱۹۰۰۰ هکتار از اراضی کم‌آب این کشور کشت می‌شود (Bouman et al., 2002).

برای جوانه‌زنی می‌باشد (Ahmdi, 2003). با توجه به بررسی منابع انجام شده به نظر می‌رسد تاکنون مطالعه‌ای در زمینه بررسی خصوصیات جوانه‌زنی ژنتیک‌های هوایی تحت محیط تنفس صورت نگرفته است. لذا این مطالعه باهدف بررسی تنوع، مقایسه ژنتیک‌های هوایی و ارقام ایرانی و به علاوه شناسایی متحمل ترین ژنتیک‌ها از لحاظ تحمل به تنفس اسمزی در مرحله جوانه‌زنی اجرا شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تنوع در جوانه‌زنی بین ژنتیک‌های برنج‌های هوایی و ارقام ایرانی از نظر تحمل به تنفس اسمزی آزمایشی به صورت طرح اسپلیت‌پلات، به دلیل تعداد زیاد ژنتیک‌ها، با فاکتور اصلی تنفس اسمزی در سه سطح (آب مقطر به عنوان شاهد، ۸-۱۶ بار حاصل از مانیتول) و فاکتور فرعی مواد گیاهی با استفاده از ۵۲ ژنتیک برنج در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در شرایط آزمایشگاهی اجرا گردید. مشخصات ژنتیک‌های و ارقام برنج موردنطالعه در جدول ۱ آورده شده است.

تنش رطوبتی بسیاری از جنبه‌های متابولیسم و رشد را در گیاهان تحت تأثیر قرار می‌دهد (De and Kar, 1995). تحمل به تنش‌های محیطی در مراحل مختلف رشد گیاه برنج از جوانه‌زنی تا رسیدن کامل متفاوت بوده و در مرحله جوانه‌زنی به تنش خشکی حساس است (Lutts et al., 1995). با توجه به بحران آب در سال‌های اخیر علاوه بر توجه به روش‌های مختلف آبیاری جهت استفاده بهینه از منابع آبی معرفی ارقامی که ضمن سازگاری با شرایط منطقه نیاز آبی کمی داشته باشند ضروری است (Collard et al., 2005). مؤسسه International Rice Research (Institute) باهدف کاهش مشکل بحران آب در تولید برنج، تکنولوژی تولید برنج هوایی را در سال ۲۰۰۲ معرفی کرد. در این سیستم، گیاه به زمین غیر گل‌آسود و غیر غرقاب متحمل است و برنج هوایی همانند رشد یک گیاه در زمین‌های مرتفع گزارش نمود. بنا بر گزارش‌های موجود، کشور چین مصرف آب برای برنج‌های هوایی را ۵۵ الی ۶۵ درصد کمتر از غرقاب گزارش نمود. مطالعاتی که توسط این مؤسسه صورت گرفته است حاکی از آن است که کارایی مصرف آب در برنج‌های هوایی به طور قابل توجهی بیش از برنج‌های غرقاب بوده است. البته به دلیل فاصله زیادی که از نظر عملکرد با برنج‌های غرقاب دارد نقش آن در ذخیره آب کم‌رنگ می‌شود. برای حل این مشکل ژنتیک‌هایی از برنج که بتوانند تحت شرایط آبی زراعت در زمین‌هایی که حاصلخیزی بالای نداشته و در عین حال حائز انواع تنش‌های محیطی مثل کم‌آبی، شوری، دماهای بالا و پایین باشند، با مشکلات و مخاطرات فراوانی رو برو است اولین مشکلی که می‌توان در راستای تولید محصول در چنین زمین‌هایی متصور بود، مشکلات مربوط به جوانه‌زنی و استقرار مناسب محصول در مزرعه است. بدیهی است که جوانه‌زنی مطلوب و در پی آن استقرار مناسب و یکنواخت محصول در مزرعه می‌تواند راه را برای تولید محصولی قابل قبول از نظر کمی و کیفی هموار سازد (Harris et al., 2000).

از طرفی با توجه به این که قدرت جوانه‌زنی بالای یک ژنتیک می‌تواند به طور قابل توجهی در جلوگیری از رشد

که در آن $PG = \frac{N_i}{N}$ درصد جوانهزنی؛ N_i = تعداد بذرهای جوانهzed در روز i ام (آخرین روز شمارش جوانهزنی)؛ N = تعداد کل بذر

$$\text{درصد بذرهای جوانهzed در یک روز خاص} = \frac{\text{تعداد کل بذرهای آزمون شده}}{\text{تعداد کل بذرهای آزمون شده}} \times 100 \quad [2]$$

$CVG = G_1 + \dots + G_n / (1 \times G_1) + \dots + (n \times G_n)$ [3]
که G_1 تا G_n تعداد بذور جوانهzed از روز اول تا آخر جوانهزنی می‌باشد.

$$\frac{(\text{درصد جوانهزنی نهایی} \times \text{طول گیاهچه})}{100} = \text{شاخص بنیه بذر} \quad [4]$$

$$\frac{(\text{وزن خشک گیاهچه} - \text{وزن تر گیاهچه})}{\text{وزن تر گیاهچه}} \times 100 = \text{درصد آب بافت گیاهچه} \quad [5]$$

$$\frac{\text{میانگین وزن خشک ریشه‌چه}}{\text{میانگین وزن خشک ساقه‌چه}} = \text{ضریب آلومتریک} \quad [6]$$

$$(R50) = \frac{1}{D50} = \text{سرعت جوانهزنی} \quad [7]$$

$$GU = D90 - D10 \quad [8]$$

برای برقراری فرض نرمال بودن توزیع اشتباهات آزمایشی درصد جوانهزنی و درصد آب بافت گیاهچه از تبدیل زاویه‌ای واریانس داده‌ها و مقایسه میانگین داده‌ها برای هر کدام از صفات با روش توکی در سطح احتمال پنج درصد، با استفاده از نرم‌افزار SAS انجام شد. با توجه به معنی‌دار بودن اثر متقابل بین ژنوتیپ و سطوح تنش اسمزی، برش‌دهی به صورت بررسی تغییرات بین ژنوتیپ‌ها در هر سطح تنش اسمزی به صورت جداگانه با استفاده از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین انجام شد. برای انجام مقایسه میانگین کلی از روش آرونچالام و باندیوپادیایی (Arunachalam and

برای هر واحد آزمایشی ۲۵ عدد بذر سالم با محلول ۵ درصد هیپوکلریت سدیم برای ۳۰ ثانیه ضدعفونی و سپس سه بار با آب مقطر شستشو داده شد. در شرایط نرمال (شاهد) میزان ۵ میلی‌لیتر از آب مقطر به بذور موجود روی کاغذ صافی درون پتروی اضافه شد. برای سطوح تنش اسمزی نیز از محلول‌های ۸-۱۶-۲۵ بار حاصل از مانیتول استفاده شد. پتروی داخل انکوباتور با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد با رطوبت نسبی ۴۲ درصد منتقل شدند. برای انجام آزمون استاندارد جوانهزنی شمارش تعداد بذرهای جوانهzed در ۲۴، ۴۸، ۷۲، ۹۶، ۱۲۰، ۱۴۴ و ۱۶۸ ساعت و هر روز پس از آغاز آزمایش تا زمان تثبیت تعداد بذور جوانهzed، انجام شد. معیار بذرهای جوانهzed خروج ریشه‌چه حداقل به طول دو میلی‌متر بود (Willenborg et al, 2005). پس از اتمام جوانهزنی در هر مرحله طول ریشه‌چه و ساقه‌چه در هر پتروی و وزن مجموع ریشه‌چه‌ها و ساقه‌چه‌های موجود در هر پتروی و وزن خشک آن‌ها نیز پس از قراردادن در آون با دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت با ترازوی دیجیتالی حساس با دقت ۰/۰۰۰۱ گرم اندازه‌گیری شد، سپس با استفاده از روابط Camberato and Mccarty, (1999) (رابطه ۱)، ارزی جوانهزنی (Ehteshami, 2013) (رابطه ۲)، ضریب سرعت جوانهزنی^۱ (Hunter et al., 1984) (رابطه ۳)، شاخص بنیه بذر (Abdul-Baki and Anderson, 1973) آب بافت گیاهچه (Roumani and Ehteshami, 2013) (رابطه ۴)، ضریب آلومتریک (Khavazeh, 1998) (رابطه ۵)، ضریب آلومتریک (Roumani and Ehteshami, 2013) (رابطه ۶) و همچنین حداکثر درصد مقدار جوانهزنی (Gmax)، سرعت جوانهزنی (R50) (رابطه ۷)، یکنواختی جوانهزنی (GU) (رابطه ۸)، زمان لازم از کاشت تا رسیدن به ۵، ۱۰، ۵۰، ۹۰ و ۹۵ درصد حداکثر جوانهزنی (D50, D10, D05, D90, D95, Soltani and Maddah, 2010) (Garmin) (رابطه ۹) محاسبه شد.

$$PG = \frac{N_i}{N} \times 100 \quad [1]$$

^۱. Coefficient of velocity of germination (CVG)

جدول ۱. مشخصات ژنوتیپ‌های برنج مورد مطالعه.

Table1. Infomation of evaluated gnotypes.

شماره ژنوتیپ‌ها No.genotypes	علائم اختصاری نام ژنوتیپ‌ها Abbreviations of genotypes names	نام Designation
1	AE1	Palawan
2	AE2	IR66417-18-1-1-1
3	AE3	IR71525-19-1-1
4	AE4	IR60080-46A
5	AE5	IR65907-116-1-B
6	AE6	IRAT170
7	AE7	Caiapo
8	AE8	Pegaso
9	AE9	IRAT216
10	AE10	IR 81024-B-254-1-B
11	AE11	IR 81422-B-B-200-4
12	AE12	IR 82310-B-B-67-2
13	AE13	IR 82590-B-B-32-2
14	AE14	IR 82616-B-B-64-3
15	AE15	IR 82635-B-B-82-2
16	AE16	IR 82639-B-B-103-4
17	AE17	IR 82639-B-B-118-3
18	AE18	IR 82639-B-B-140-1
19	AE19	IR 83749-B-B-46-1
20	AE20	IR 82589-B-B-114-3
21	AE21	IR 82589-B-B-84-3
22	AE22	IR 82590-B-B-90-4
23	AE23	IR 82590-B-B-94-4
24	AE24	IR 82590-B-B-98-2
25	AE25	IR 82635-B-B-143-1
26	AE26	IR 82635-B-B-32-4
27	AE27	IR 83749-B-B-87-3
28	AE28	IR 83752-B-B-12-3
29	AE29	Panda
30	AE30	Vandana
31	AE31	Nona Bokra
32	-	Ghasroldashti
33	-	SangTarom
34	-	SangJo
35	-	RashtiSard
36	-	Anbarbou
37	-	Salari
38	-	Neda
39	-	AhlamiTarom
40	-	AliKazemi
41	-	Khazar
42	-	Hashemi
43	-	Champabodar
44	-	Gharib
45	-	DomSiah
46	-	Sepidroud
47	-	Kadous
48	-	Dorfak
49	-	Gohar
50	-	Hasansaraei
51	-	Nemat
52	-	Sadri

ژنوتیپ‌های ۱ تا ۳۱ خارجی و هوازی، ۳۲ تا ۵۲ ارقام ایرانی هستند.

Genotypes 1 to 31 and 32 to 52 are foreign; aerobic, and Iranian varieties respectively.

نتایج و بحث

جدول ۲، نتایج تجزیه واریانس صفات مختلف اندازه‌گیری شده بر روی بذور برج در سه سطح پتانسیل اسمزی متفاوت را نشان می‌دهد. بر اساس نتایج در این جدول مشاهده می‌شود که بین تکرارها از نظر کلیه صفات مورد مطالعه اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. در بین سطوح مختلف شرایط اسمزی برای تمامی صفات به جز ضریب آلومتریک در سطح احتمال خطای یک درصد، اختلاف معنی‌داری مشاهده شد. همچنین این نتایج نشان دادند بین ژنوتیپ‌های مختلف اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال خطای یک درصد وجود دارد که بیانگر تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها از صفات اندازه‌گیری شده می‌باشد. با توجه به جدول تجزیه واریانس اثر متقابل بین ژنوتیپ و شرایط اسمزی مختلف نیز برای کلیه صفات مورد اندازه‌گیری بر جز ضریب آلومتریک معنی‌دار می‌باشد (جدول ۲).

(Bandyopadhyay, 1984) استفاده شد. بدین ترتیب که ابتدا براساس نتایج مقایسه میانگین‌های هر صفت رتبه هر ژنوتیپ در آن صفت تعیین شد. رتبه‌بندی در هر صفت نیز بر اساس تعداد حروف در مقایسه میانگین مربوط به آن صفت انجام شد. پس از تعیین رتبه ژنوتیپ‌ها در هر صفت، رتبه نهایی هر تیمار مجموع رتبه آن در صفات مختلف خواهد بود. البته برای صفاتی چون یکنواختی جوانه‌زنی (GU)، زمان لازم از کاشت تا رسیدن به ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۹۵ درصد حداقل جوانه‌زنی (D90، D50، D10 و D95) رتبه‌دهی حالت عکس داشت. بر این اساس ژنوتیپ‌هایی که بالاترین رتبه آرونچالام را به خود اختصاص دادند به عنوان ژنوتیپ‌های برتر شناسایی شدند.

جدول ۲. تجزیه واریانس خصوصیات و شاخص‌های جوانه‌زنی بذر در برج‌های هوازی و ارقام ایرانی

Table 2. Analysis of variance of germination characteristics and indicators of aerobic rice varieties in Iran.

منابع تغییر S.O.V	درجه آزادی df	درصد جوانه‌زنی Germinatio n	حداکثر درصد جوانه‌زنی Maximum percentage germination rates	سرعت جوانه‌زنی Germinatio n rate	یکنواختی جوانه‌زنی Uniformity of germination	انرژی جوانه‌زنی Germinatio n energy	ضریب سرعت جوانه‌زنی Germinatio n rate coefficient	شاخص بنیه بذر Seed index vigor
بلوک Block	2	39.77 ^{n.s}	2.70 ^{n.s}	47×10^{-8} ^{n.s}	221.21 ^{n.s}	0.066 ^{n.s}	1.7×10^{-3} n.s	0.0081 ^{n.s}
تنش اسمزی Osmotic stress	2	184298.18**	11505.44**	7.95×10^{-3} **	16981.95**	294.73**	1.42**	526.46**
خطای اصلی Main error	4	29.30	1.88	21.8×10^{-7}	185.67	0.047	9.90×10^{-4}	0.033
ژنوتیپ Genotype	51	2013.14**	125.88**	9.49×10^{-5} **	879.63**	3.22**	0.019**	1.165**
ژنوتیپ × تنش Osmotic stress Genotype × Osmotic stress	102	959.68**	59.92**	25.3×10^{-6} **	2690.37**	1.53*	2.73×10^{-3} *	0.747**
خطای فرعی Sub error	306	61.41	3.83	64.2×10^{-7}	271.601	0.098	0.628	0.247
CV (%)	...	10.67	10.67	30.86	32.17	10.67	24.94	35.92

Table 2. Continued

جدول ۲. ادامه

S.O.V	منابع تغییر آزادی df	درجه آزادی df	درصد آب بافت گیاهچه Percent of the water plant tissue	ضریب آلومتریک Allometric coefficient	time to reach to				زمان لازم از تا رسیدن به			
					٪ حداکثر 5% maximum germination	٪ حداکثر 10% maximum germination	٪ حداکثر 50% maximum germination	٪ حداکثر 90% maximum germination	٪ حداکثر 95% maximum germination			
بلوک Block	2	51.49 ^{n.s}	0.11 ^{n.s}	162.01 ^{n.s}	457.23 ^{n.s}	1274 ^{n.s}	1031 ^{n.s}	1019.34 ^{n.s}				
تنش اسمزی Osmotic stress	2	111411.09 ^{**}	0.11 ^{n.s}	151417.25 ^{**}	59250.73 ^{**}	86775.03 ^{**}	132835.09 ^{**}	137905.79 ^{**}				
خطای اصلی Main error	4	15.70	0.45	414.12	871.85	1196.65	1282.74	941.94				
ژنوتیپ Genotype	51	961.70 ^{**}	0.85 ^{**}	3376.74 ^{**}	8958.56 ^{**}	10693.06 ^{**}	12364.49 ^{**}	12890.51 ^{**}				
ژنوتیپ × تنش asmosic Genotype × Osmotic stress	102	650.60 ^{**}	0.59 ^{n.s}	6134.85 ^{**}	13679.58 ^{**}	18290.94 ^{**}	25739.57 ^{**}	27268.63 ^{**}				
خطای فرعی Sub error	306	247.18	0.51	1015.02	2243.46	2584.94	2957.90	3099.67				
CV (%)	...	25.62	27.48	9.79	37.76	32.93	28.71	41.32				

ns و ** به ترتیب بیانگر عدم تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.

ns. * and ** showing non-significant difference at 5% and 1% respectively.

خشکی، کاهش معنی‌داری نیز برای این صفات نداشته باشند؛ زیرا یکی از عوامل محدودکننده استقرار گیاهان کمبود رطوبت در زمان جوانه‌زنی بذر می‌باشد (Khan, 1980). از طرفی با مقایسه جداول مقایسه میانگین در هر سه سطح می‌توان دریافت که با اعمال شرایط تنش خشکی، ژنوتیپ‌های هوایی مقاومت بیشتری را برای کاهش درصد جوانه‌زنی نهایی نشان دادند و ژنوتیپ‌های هوایی AE6، AE7، AE8، AE17، AE18، AE29 از نظر این صفت در هر سه شرایط برتری بیشتری نسبت به سایر ژنوتیپ‌های هوایی (Salehi far, 2009) داشتند (جدول ۳، ۴ و ۵). صالحی‌فر (Sadat Asilan et al, 2009) و سادات اسیلان و همکاران (Karan, 1985) همچنین در مطالعه‌ای که کاران و همکاران (Karan et al., 1985) روی نخود و سویا انجام دادند بیان داشتند با افزایش سطوح تنش خشکی درصد جوانه‌زنی و طول گیاهچه کاهش می‌یابد. در حالی که در ژنوتیپ‌های هوایی جوانه‌زنی در گیاهان موردنرسی کاهش یافت.

درصد و حداکثر درصد مقدار جوانه‌زنی بر اساس جدول ۲، اختلاف معنی‌داری بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه، شرایط اسمزی و اثر مقابل بین ژنوتیپ‌ها و شرایط اسمزی از نظر صفت درصد جوانه‌زنی وجود داشت. همچنانی نتایج حاصل از مقایسه میانگین نشان داد که بهترین ژنوتیپ‌ها از نظر درصد جوانه‌زنی به ترتیب در شرایط نرمال، ژنوتیپ‌های AE1، AE2، AE3، AE8، AE10، AE12، AE13، AE16، AE17، AE19، AE21، AE24، AE26 و AE29 در شرایط اسمزی ۸- بار ژنوتیپ‌های AE6، AE3، AE9، AE16، AE21، AE24، AE19، AE7، AE6 و AE18 بار، ژنوتیپ‌های AE16-۱۶ بار، ژنوتیپ‌های AE29 و AE می‌باشد.

بیشترین درصد جوانه‌زنی مربوط به تیمار شاهد (آب مقطر) بود بهطوری که تقریباً کلیه ژنوتیپ‌ها در این شرایط جوانه‌زنی بالایی داشتند. با توجه به این که ارقام متحمل به تنش خشکی ارقامی هستند که با وجود داشتن میانگین های بالا برای درصد جوانه‌زنی، با افزایش سطح تنش

به تنش آب حساسیت نشان داده و همانند اکثر صفات جوانهزنی از همان سطح اولیه تنش رطوبتی کاهش می‌یابد، نتایج به دست آمده در این تحقیق با نظر این محققان مطابقت داشت.

به نظر می‌رسد ارقامی که دارای سرعت جوانهزنی بالاتر باشند، دارای درصد جوانهزنی بیشتر خواهد بود به گونه‌ایی که از بین ژنوتیپ‌هایی با بالاترین درصد جوانهزنی، ژنوتیپ AE8 واحد بیشترین سرعت جوانهزنی نیز بود و در برابر سایر ژنوتیپ‌هایی هوازی با درصد جوانهزنی بالا به کاهش سرعت جوانهزنی مقاوم‌تر بوده است. از طرفی می‌توان نتیجه گرفت که ژنوتیپ‌هایی هوازی از سرعت جوانهزنی نسبی بالاتری در هر سه سطح اسمزی برخوردار بودند و در مقابل اغلب ارقام ایرانی به تنش اسمزی در مرحله جوانهزنی تحمل کمتری نشان داده‌اند.

یکنواختی جوانهزنی و زمان لازم از کاشت تا رسیدن به ۵، ۱۰، ۵۰، ۹۰ و ۹۵ درصد حد اکثر جوانهزنی

یکنواختی جوانهزنی در حقیقت طول فاز خطی در منحنی درصد تجمعی جوانهزنی در مقابل زمان را نشان می‌دهد. هر قدر طول این مرحله کوتاه‌تر باشد، حاکی از جوانهزنی هم‌زمان بذور است. بر عکس، طولانی بودن این مرحله نشان می‌دهد که بذور به طور هم‌زمان جوانه نزده‌اند، بلکه جوانهزنی آن‌ها در دوره زمانی بیشتری صورت گرفته است (Latifi et al., 2004). بیشترین یکنواختی جوانهزنی در شرایط نرمال مربوط به ژنوتیپ قصرالدشتی با کمترین درصد و سرعت جوانهزنی بود. همچنین بیشترین یکنواختی جوانهزنی در شرایط ۸- مربوط به ژنوتیپ‌های سنگ جو، اهلی طارم، چمپا بودار و دم‌سیاه و در شرایط ۱۶- مربوط به AE12، AE22 و AE28 بود. نتیجه جالب توجه در بررسی این صفت، بیشتر بودن یکنواختی جوانهزنی در تنش‌های رطوبتی بالاتر بود به نظر می‌رسد چون تعداد کمتری از بذرها در تنش‌های شدیدتر رطوبتی جوانه زده‌اند و این بذرها احتمالاً از بنیه بالاتری در بین بذرها مورد آزمایش برخوردار بودند، لذا جوانهزنی آن‌ها در یک محدوده زمانی کوتاه‌تری رخداده است. به عبارت دیگر هر چه درصد جوانهزنی پایین‌تر باشد یکنواختی جوانهزنی یا غیر هم‌زمانی جوانهزنی بذور بیشتر است.

مدت زمانی که طول می‌کشد تا جوانهزنی از ۱۰ درصد به ۹۰ درصد خود برسد نیز به گونه‌ای معرف یکنواختی

نامبرده شده با کاهش پتانسیل اسمزی تا ۸- بار تفاوت چندانی در صفت درصد جوانهزنی دیده نشد که این امر حاکی از تحمل نسبی این ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش خشکی می‌باشد. در پتانسیل اسمزی ۱۶- بار که برای برج یک سطح تنش اسمزی بالا محسوب می‌شود و بسیاری از ارقام ایرانی توانایی جوانهزنی نداشتند، تعدادی از این ژنوتیپ‌ها حتی در این سطح تنش نیز جوانه زدند. از طرفی گیل و همکاران (Gil et al., 2002) دریافتند هنگامی که بذر ژنوتیپ‌های مختلف سورگوم تحت تنش خشکی با مانیتول و شرایط نرمال رطوبتی قرار می‌گیرند، درصد قندهای محلول به‌ویژه فروکتوز در جنین و آندوسپرم افزایش می‌یابد و این افزایش به‌ویژه در شرایط تنش خشکی، بسیار بیشتر است که در پژوهش آن‌ها نهایتاً منجر به افزایش وزن تر ریشه‌چه و ساقه‌چه ارقام متتحمل‌تر به میزان چهار برابر ارقام حساس شد. علاوه بر آن درصد جوانهزنی ارقام متتحمل به‌طور معنی‌داری بیشتر از ارقام حساس بود. آن‌ها گزارش کردند پتانسیل اسمزی با تعداد مولکول‌های حل شده درون سلول ارتباط مستقیمی دارد.

سرعت جوانهزنی

سرعت جوانهزنی یکی از شاخص‌های مهم در تعیین کیفیت بذر می‌باشد. هر چه ارقام بتوانند در مدت زمان کمتری، درصد جوانهزنی بیشتری داشته باشند از سرعت جوانهزنی بالاتری برخوردار هستند. سرعت جوانهزنی در بذرها با قدرت بالاتر بیشتر از بذرها بیایی با قدرت پایین‌تر است (Hoseni, 2008). از طرفی یکی از شاخص‌های مهم ارزیابی تحمل به تنش در ارقام گیاهی بررسی سرعت جوانهزنی آن‌ها در شرایط تنش می‌باشد، زیرا ارقام گیاهی با سرعت جوانهزنی بالا در تنش خشکی امکان سبز شدن سریع‌تری نسبت به سایر ارقام دارند (Kafi et al., 2005). با توجه به جدول تجزیه واریانس اختلاف معنی‌داری بین ژنوتیپ‌ها، شرایط اسمزی و اثر متقابل بین ژنوتیپ‌ها و شرایط اسمزی از نظر صفت سرعت جوانهزنی وجود دارد (جدول ۲).

با مشاهده‌ی نتایج حاصل از سه جدول مقایسه میانگین بیشترین سرعت جوانهزنی در هر سه شرایط اسمزی، مربوط به ژنوتیپ AE8 بود. عبدالباقی و آندرسون (Abdul Baki and Anderson, 1973) اظهار داشتند سرعت جوانهزنی بیشتر از درصد جوانهزنی

انرژی جوانهزنی نیز نسبت به ژنتیپ‌های ایرانی برتری داشتند.

ضریب سرعت جوانهزنی

این صفت شاخصی از سرعت و شتاب جوانهزنی روزانه می‌باشد. بیشترین ضریب سرعت جوانهزنی به سطح شاهد و کمترین آن به تیمار ۱۶- بار اختصاص داشت. با توجه به جداول مقایسه میانگین برای صفت ضریب سرعت جوانهزنی مشاهده می‌شود بیشترین ضریب در شرایط نرمال و ۸- بار مربوط به ژنتیپ AE8 و در ۱۶- بار مربوط به درفک بود.

شاخص بنیه بذر

یکی دیگر از شاخص‌های تعیین‌کننده کیفیت بذر، شاخص بنیه بذر می‌باشد که از طریق درصد جوانهزنی نهایی و طول گیاهچه روی کیفیت بذر مؤثر است. بذرهایی که دارای بنیه قوی‌تر باشند، توانایی بالایی در تحمل تنش‌های محیطی دارند و ضمن داشتن درصد بالایی از جوانهزنی، قادرند گیاهچه‌های قوی‌تری تولید کنند (Balochi et al., 2005). مقایسه میانگین شاخص بنیه بذر نشان داد بهترین شاخص بنیه بذر در شرایط نرمال و ۱۶- بار برای ژنتیپ AE29 و در شرایط ۸- بار به ژنتیپ AE26 تعلق داشت. از آنجایی که بنیه بذر شاخصی از طول گیاهچه و درصد جوانهزنی نهایی بذور می‌باشد با کاهش طول گیاهچه و درصد جوانهزنی نهایی بذور تحت تأثیر تنش، بنیه بذر نیز کاهش می‌یابد. پژوهش‌های انجام‌شده نیز مؤید این مطلب است که با افزایش تنش خشکی طول گیاهچه کاهش می‌باشد، زیرا با افزایش غلظت املاح فشار اسمزی زیاد می‌شود و درنتیجه مقدار انرژی که گیاه برای جذب آب صرف می‌کند افزایش یافته و طول گیاهچه نیز کاهش می‌یابد (Kim et al., 1994; Govahi et al., 2006). گواهی و همکاران (1994) بیان کردند، تنش خشکی باعث کاهش درصد جوانهزنی می‌شود. از طرفی شاخص بنیه بذر معرف درصد و پتانسیل جوانهزنی می‌باشد، هر چه کیفیت بذر پایین‌تر باشد درصد جوانهزنی نیز پایین‌تر و شاخص بنیه بذر کاهش می‌یابد (Azad and Tobeh, 1994). بنابراین هرچند توانایی جوانهزنی به خصوصیات ژنتیکی ژنتیپ‌ها بستگی دارد، ولی این توانایی تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد اگر شرایط رطوبتی مزرعه در زمان کشت نامناسب باشد، ژنتیپ‌های حساس که با تنش رطوبتی

جوانهزنی است و هر چه مقدار این مدت‌زمان کمتر باشد بیانگر جوانهزنی یکنواخت‌تر (هم‌زمان) بذور می‌باشد (Soltani and Maddah, 2010); به عبارت دیگر هرچقدر این متغیرها از ارزش کمتری برخوردار باشند نشان‌دهنده یکنواختی بیشتر و سرعت جوانهزنی بالاتر در بذور می‌باشد. از نظر این خصوصیت، اختلاف معنی‌داری بین سطوح تنش اسمزی وجود داشت. به طوری که با افزایش سطح تنش اسمزی، زمان لازم برای جوانهزنی افزایش یافت. در شرایط نرمال ژنتیپ‌های AE8، AE10، AE16 و AE17 کمترین زمان را برای رسیدن به ۵ درصد حداکثر جوانهزنی و ژنتیپ AE8 کمترین زمان را برای رسیدن به ۱۰ درصد حداکثر جوانهزنی نیاز دارد. در شرایط ۸- بار نیز، کمترین زمان برای رسیدن به ۵، ۱۰، ۱۶ و ۲۰ درصد حداکثر جوانهزنی مربوط به ژنتیپ‌های AE8 و AE29 بود. در شرایط اسمزی ۸- AE23، قصرالدشتی، سنگ طارم، سنگ جو، رشتی سرد، عنبر بو، علی‌کاظمی، خزر، هاشمی، چمپا بودار و صدری کمترین زمان را برای رسیدن به حداکثر جوانهزنی نیاز داشتند. زمان لازم از کاشت تا رسیدن به ۵، ۱۰، ۱۶ و ۲۰ درصد حداکثر جوانهزنی، با افزایش سطوح تنش خشکی افزایش یافت. می‌توان اشاره کرد که ارقامی با میانگین زمان جوانهزنی کمتر دارای سرعت جوانهزنی بیشتری هستند، این امر خصوصاً در شرایط کم رطوبت در استقرار سریع‌تر گیاه تأثیر دارد (Irannezhad and Shahbazian, 1996).

انرژی جوانهزنی

برای این صفت نیز بین ژنتیپ‌ها، سطوح مختلف تنش و اثر متقابل سطوح اسمزی با ژنتیپ‌ها اختلاف معنی‌داری وجود داشت (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین مربوط به صفت انرژی جوانهزنی نشان داد در شرایط نرمال بیشترین انرژی جوانهزنی به ژنتیپ‌های AE1، AE2، AE7، AE12، AE13، AE16، AE10، AE8، AE3، AE2، AE1، AE19، AE18، AE16، AE9، AE8، AE6، AE4، AE29، AE26، AE24، AE21، AE7 ژنتیپ ۸- بار ژنتیپ‌های AE19، AE18، AE16، AE9، AE8، AE6، AE4، AE29، AE26، AE24، AE21، AE7 ۸- بار ژنتیپ AE7 اختصاص داشت. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان دریافت که ژنتیپ‌های هوایی از نظر

سرایی، دم‌سیاه و هاشمی کمترین رتبه‌ها را داشتند. نتایج حاصل از این تجزیه در شرایط نرمال برتری ژنوتیپ‌های هوازی را به ژنوتیپ‌های ایرانی نشان می‌دهد.

همچنانی نتایج حاصل از رتبه‌بندی در شرایط اسمزی AE29، AE8، بار نشان داد به ترتیب ژنوتیپ‌های AE16، AE18، AE30، AE6 کلیه صفات موردنبررسی و به ترتیب ژنوتیپ‌های رشتی سرد، علی کاظمی، دم‌سیاه و چمپا بودار کمترین رتبه‌ها را داشتند.

نتایج حاصل از رتبه‌بندی در شرایط اسمزی ۱۶-بار نیز نشان داد به ترتیب ژنوتیپ‌های AE18، AE7، AE29، AE3، AE8 و AE6 بالاترین رتبه را در کلیه صفات موردنبررسی داشتند و به ترتیب ژنوتیپ‌های AE14، AE23، قصرالدشتی، سنگ طارم، سنگ جو، رشتی سرد، عنبربو، سالاری، ندا، علی کاظمی، خزر، هاشمی، چمپا بودار، غریب، درفک، نعمت و صدری کمترین رتبه را در بین ژنوتیپ‌ها دارا می‌باشد.

درمجموع نتایج حاصل نشان داد که تحت تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی با استفاده از مانیتور همه صفات مرتبط با جوانه‌زنی کاهش یافتد اما درصد کاهش در ژنوتیپ‌های مختلف متفاوت بود، به‌گونه‌ای که این کاهش در بذور ژنوتیپ‌های هوازی کمتر از بذور ارقام ایرانی بود. کاهش پارامترهای جوانه‌زنی در گیاهان، تحت تنش خشکی توسط سایر محققین نیز تائید گردید. دشتی و همکاران (Dashti et al., 2007) با مطالعه تأثیر سطوح مختلف تنش خشکی بر جوانه‌زنی بذور به کاهش سرعت و درصد جوانه‌زنی با افزایش سطوح خشکی اشاره کردند. آخوندی و همکاران نیز (Akhondi et al., 2006) کاهش معنی‌دار پارامترهای جوانه‌زنی را تحت تنش خشکی برای گیاهان مرتعی بیان کردند. همچنانی نتایج مشابهی در کلزا Majnon Hoseini (Andalibi et al., 2005) و گندم (Ashraf and Shakara, 1978; Kakhaki and Kafi, 1995) گزارش شده است. گزارش‌های متعدد حاکی از آن است که بذوری که بتوانند در مرحله جوانه‌زنی واکنش مناسبی به تنش خشکی نشان دهند، در مرحله گیاهچه‌ای رشد بهتری داشته و سیستم ریشه قوی‌تری تولید می‌کنند.

مواجه شده‌اند از بنیه پایین‌تری برخوردار می‌باشند و ژنوتیپ‌هایی مقاوم‌تر از بنیه بالاتری برخوردارند (Copland and Mc Donald, 1995). نتایج این پژوهش نشان داد ارقام هوازی از لحاظ این مؤلفه جوانه‌زنی برتری نسبی بالاتری دارند.

درصد آب بافت گیاهچه

برای صفت درصد آب بافت گیاهچه نیز در شرایط نرمال ژنوتیپ‌های AE10، AE22، رشتی سرد، قصرالدشتی و چمپا بودار و در شرایط ۸-بار AE9 و AE26 بیشترین درصد آب بافت گیاهچه را داشتند البته در شرایط ۱۶-بار ژنوتیپ‌ها از لحاظ درصد آب بافت گیاهچه تفاوت معنی‌داری نداشتند که می‌تواند ناشی از این باشد که با افزایش تنش اسمزی، آب بافت کلیه ژنوتیپ‌ها کاهش می‌یابد.

ضریب آلومتریک

برای ضریب آلومتریک نیز مشاهده شد که در شرایط نرمال و ۸-بار بیشترین ضریب آلومتریک مربوط به ژنوتیپ‌های AE6 و AE5 بود و در شرایط تنش ۱۶-بار تمام ژنوتیپ‌ها از ضریب آلومتریک قابل محاسبه نبود.

مقایسه میانگین کلی به روش آرونچalam

انجام روش آرونچalam این امکان را به محقق می‌دهد تا بتواند با در نظر گرفتن نتایج مربوط به کلیه متغیرهای موردمطالعه برترین ژنوتیپ را در مقایسه با سایر ژنوتیپ‌ها شناسایی نماید. همان‌گونه که از نتایج مقایسه میانگین تک‌تک صفات مشخص گردید ژنوتیپ‌های برتر برای صفات مختلف یکسان نبودند که تعیین مطلوب‌ترین ژنوتیپ‌ها از روش آرونچalam میسر خواهد بود. جدول ۳ نتایج حاصل از انجام مقایسه میانگین کلیه صفات با استفاده از روش آرونچalam، برای هر یک از سطوح تنش نشان داده شده است.

نتایج حاصل از رتبه‌بندی در شرایط نرمال، نشان داد که به ترتیب ژنوتیپ‌های AE8، AE6، AE13، AE16، AE18 و AE10 درمجموع کلیه صفات موردنبررسی بالاترین رتبه‌ها و ژنوتیپ‌های قصرالدشتی، رشتی سرد، حسن

جدول ۳. مجموع رتبه‌های حاصل از مقایسه میانگین صفات در سطوح مختلف تنش (روش مقایسه میانگین کلی آروناچالام).

Table 3. The total of ranks derived from mean comparison of traits in different osmotic stress (General mean comparison Arunachalam method).

شرایط Condition	نرمال Normal	-۸ بار -8 Bar	-۱۶ بار -16 Bar
ژنوتایپ Genotype	مجموع رتبه‌ها Total ranks	مجموع رتبه‌ها Total ranks	مجموع رتبه‌ها Total ranks
AE1	64	104.5	36
AE2	90	112	38.5
AE3	94	108.5	60
AE4	88	111	55
AE5	84	93	25.5
AE6	113.5	142.5	60
AE7	91.5	119	64
AE8	118.5	150.5	60.5
AE9	99	127.5	48.5
AE10	112	123	50.5
AE11	63.5	84	24
AE12	100	117.5	53.5
AE13	115	118.5	47
AE14	78	92.5	21
AE15	106	121.5	54.5
AE16	112	137.5	42
AE17	100.5	101	56.5
AE18	111.5	138.5	62.5
AE19	72	107	26
AE20	103.5	122.5	36.5
AE21	70	91	25
AE22	70.5	100.5	27.5
AE23	48.5	81.5	23
AE24	64	87.5	26.5
AE25	57.5	68.5	23.5
AE26	57	98	44
AE27	71	73.5	24
AE28	89	96.5	45
AE29	108	146.5	65
AE30	106.5	138.5	57
AE31	95.5	111.5	33.5
Ghasroldashti	25.5	43	23
SangTarom	67	75.5	23
SangJo	66	68.5	23
RashtiSard	44.5	33.5	23
Anbarbou	29.5	54	23
Salari	41.5	46	23
Neda	87	83.5	23
AhlamiTarom	58.5	68.5	24
AliKazemi	41.5	34	23
Khazar	54	43.5	23
Hashemi	38.5	56.5	23
Champabo	41.5	38.5	23
Gharib	40.5	56	23
DomSiah	37	35.5	23.5
Sepidroud	99.5	91.5	23.5
Kadous	92	104.5	26.5
Dorfak	78.5	95	23
Gohar	74	105	31
Hasansaraei	33.5	44.5	23.5
Nemat	63.5	86.5	23
Sadri	48.5	70.5	23

(هورمون‌ها) در شرایط تنش باشد (Morgan, 1990). هورمون‌های گیاهی دسته‌ای از مواد آلی هستند که در غلظت کم، فرآیندهای فیزیولوژی بذر از جمله رشد و نمو را تحت تأثیر قرار می‌دهند (Davies, 1995) که این ترکیبات در ایجاد و کنترل جوانه‌زنی نقش بسزایی دارند از جمله مهم Xiong (2002; 2002). این هورمون‌ها اسید جیبرلیک است (Hare, 1997). افزایش ترشح کینتین در شرایط تنش می‌تواند موجب تقویت جوانه‌زنی شود که مربوط به افزایش جذب آب به دلیل افزایش نفوذپذیری غشا یا غلظت داخلی Bucaud and Unger, 1976; Ranjan, 1976; املاج باشد (Bucaud and Unger, 1976; Ranjan, 1976; Lee, 2000). از جمله آنزیم‌های مؤثر در فرآیند جوانه‌زنی و القاء تحمل به تنش در گیاهان نیز می‌توان به آ-آمیلاز و آنزیم‌های فسفاتاز اشاره کرد. آنزیم‌های فسفاتاز نقش فیزیولوژیک مهمی را در سازگاری بذرهای در حال جوانه‌زنی در شرایط متغیر محیطی دارند (Lee, 2000). این آنزیم‌ها عموماً تحت تنش افزایش می‌یابند. همچنین کینتین و اسید جیبرلیک فعالیت آنزیم آمیلاز را در بذور تحت تنش افزایش می‌دهد (Stavir et al., 1998). با توجه به برتری بیشتر برنج‌های هوازی به تنش اسمزی، از نظر صفات مربوط به جوانه‌زنی و مقاومت به خشکی آن‌ها علاوه بر بررسی شاخص‌های جوانه‌زنی بررسی آنزیم‌ها و هورمون‌های مرتبط با جوانه‌زنی نیز در تحقیقات بعدی ضروری به نظر می‌رسد. تا علل بیوشیمیایی برتری ژنوتیپ‌های هوازی نسبت به ارقام ایرانی نیز شناخته شود.

قدرتانی

نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از خانم مهندس فاطمه دائمی که در اجرای عملیات آزمایشگاهی این پژوهش، زحمات زیادی را متحمل شدند تشکر و قدردانی نمایند.

بالاکی (Baalbaki 1999) بیان داشت که جوانه‌زنی ارقام مختلف گندم در پاسخ به تنش رطوبتی کاملاً متفاوت است، اما مقدار این تفاوت بستگی به نوع رقم و شدت تنش دارد. یکی از دلایل پاسخ ژنوتیپ‌های مختلف به تنش خشکی می‌تواند، جذب کمتر آب در ارقام حساس باشد (Burris et al., 1971). کاهش ورود آب به بذر در اثر افزایش تنش خشکی فرآیندهای فیزیولوژیکی و متابولیکی بذر را تحت تأثیر قرار داده و میزان و سرعت انجام جوانه‌زنی و خروج ریشه‌چه کاهش می‌یابد (Kiyani et al., 1990). از طرفی تنش خشکی با محدود کردن جذب آب توسط بذر، تأثیر بر حرکت مواد و ذخایر بذر و یا تأثیر مستقیم بر ساختمان آلی و سنتز پروتئین جنین جوانه‌زنی بذر را کاهش می‌دهد (Dodd and Donovan, 1999). در مطالعات کرامر و همکاران (Keramer et al., 1991) کاهش جوانه‌زنی تحت تنش خشکی به کاهش رطوبت سلول و تأثیر آن بر ساخت پروتئین‌ها، آنزیم‌ها و ترشح هورمون‌ها نسبت داده است. مطالعه مکانیسم بیوشیمیایی جوانه‌زنی نشان می‌دهد که جیبرلین‌ها با القاء تغییرات کمی و کیفی در سنتز برخی پروتئین‌ها، در نهایت سنتز آنزیم‌های هیدرولیز کننده مولکول‌های ذخیره‌ای بذر، نظیر آ-آمیلاز را تحریک می‌نماید. این آنزیم‌ها واکنش‌های ضروری جهت تجزیه مواد ذخیره‌ای بذر و تولید انرژی و ترکیبات ساختمانی جهت رشد و ظهرور جنین را کاتالیز نموده و بدین ترتیب جوانه‌زنی Bradford and Nonogaki, 2007 را به بذر القاء می‌کنند (Bradford and Nonogaki, 2007). کاهش رشد گیاهچه تحت شرایط تنش، به دلیل کاهش تحرک نشاسته که به دلیل کاهش فعالیت آنزیم آمیلاز و محتوای بالای نشاسته در لپه‌ها و آندوسپرم گیاهان تحت تنش است (Stavir et al., 1998). کاهش رشد تحت شرایط تنش، درنتیجه جلوگیری از تقسیم سلولی و رشد سلول می‌تواند در اثر تغییر در توازن تنظیم‌کننده‌های رشد

منابع

- Abdul-Baki, A.A., Anderson, J.D., 1973. Vigour deterioration in soybean seeds by multiple criteria. *Crop Science*. 13, 630-633.
- Ahmadi, M.R., 1995. When and how to harvest canola (*Brassica napus* L.). *Promotions*
- Media Planning Bureau of the Ministry of Agriculture. [In Persian]
- Akhondi, M.A., Safarnejad A., Lahouti, M., 2004. Investigation of morphological indexes and genotypes selection of resistance alfalfa (*Medicago sativa* L.) in osmotic stress (PEG).

- Pajouhesh and Sazandegi. 62, 50-57. [In Persian with English Summary].
- Ashraf, C.M., Shakara, S.A., 1978. Wheat seed germination under low temperature and moisture stress. *Agronomy Journal*. 65, 135-139.
- Arunachalam, V., Bandyopadhyay, A., 1984. A method to make decisions jointly on a number of dependent characters. *Indian Journal of Genetic*. 44, 419-424.
- Azad, F., Tobeh, A., 1986. Efficiency associated with the emergence of wheat dry matter production and some other characteristics, laboratory and greenhouse cultivation. Proceedings of 6th Iranian Congress of Crop Production and Plant Breeding, September 3-6. Babolsar, University of Mazandaran. Iran. Page 233. [In Persian].
- Baalbaki, R.Z., Zurayk, R.A., Blelk, M.M., Tahouk, S.N., 1999. Germination and seedling development of drought tolerant and susceptible wheat under moisture stress. *Seed Science and Technology*. 27, 291-302.
- Blum, A., Sinmena, B., Ziv, O., 1980. An evaluation of seed and seedling drought tolerance screening tests in wheat. *Euphytica*. 29, 727-736.
- Bouman, B.M.A., Toung, T. P., 2001. Field water management to save water and increase its productivity in irrigated lowland rice. *Agriculture Water Management*. 49, 11-30.
- Bouman, B.A.M., Xiaoguang, Y., Huaqi, W., Zhiming, W., Junfang, Z., Changgui, W., Bin, C., 2002. Aerobic Rice (Han Dao): A new way of growing rice in water short areas. Proceedings of the 12th ISCO Conference, May 26-31, Beijing, China.
- Bradford, K.J., Nonogaki, H., 2007. Seed Development, Dormancy and Germination. Oxford, Blackwell.
- Burris, J.S., Wahab A.H., Edje, O.T., 1971. Effect of seed size on seedling performance in soybean. I: Seedling growth and respiration in the dark. *Crop Science*. 11, 492-496.
- Bucaud, J., Unger, I.A., 1976. Hormonal control of germination under saline conditions of three halophyte taxa in genus *Suaeda*. *Physiologia Plantarum*. 36, 197-200.
- Camberato, J., Mccarty, B., 1999. Irrigation water quality: part I. Salinity. *South Carolina Turfgrass Foundation New*. 6(2), 6-8.
- Collard, B.C.Y., Jahufer, M.Z.Z., Brouwer, J.B., Pang, E.C.K., 2005. An introduction to marker, Quantitative Trait Loci (QTL) mapping and marker -assisted selected selection for crop improvement, the basic concepts. *Euphytica*. 142, 169-196.
- Copland, L.D., Mc Donald, M.B., 1995. *Seed Science and Technology*. Chapman and Hall, New York.
- Dashti, M., Shirdel, M., ZarifKetabi, H., 2007. Effects of water stress and salinity on germination and seedling growth characteristics of *Althaea officinalis*. Abstracts of third Conference of Medicinal Plants. Shahed university. Iran, pp 387. [In Persian].
- Davies, P.J., 1995. *Plant Hormones*. Kluwer Academic Pub. The Netherlands: 230p.
- De, R., Kar, R.K., 1995. Seed germination and seeding growth of mungbean (*vigna radiata*) under water stress induced by PEG 6000. *Seed Science and Technology*. 21, 301-308.
- Dodd, G.L., Donovan, L.A., 1999. Water potential and ionic effects on germination and seeding growth of two cold desert shrubs. *American Journal of Botany*. 86, 1146- 1153.
- Emam, E., 1999. *Careal Production*. Shiraz University Press. 190p.
- Ghoulam, C., Fares, K., 2001. Effect of salinity on seed germination and early seedling growth of sugar beet (*Beta vulgaris*). *Seed Science and Technology*. 29, 357-364.
- Gill, P.K., Shama, A.D., Singh, P., Singh Bhullar, S., 2002. Osmotic stress-induced changes in germination, growth and soluble sugar content of Sorghum (*Sorghum bicolor* L.) seeds. *Bulgarian Journal of Plant Physiology*. 28, 12-25.
- Goldstein, D.B., 2000. Schlotterer, Micrsatellites, Evolution and Application, Oxford University Press.
- Govahi, M., Safari, M., Safari, Gh., Shajy, A., 2005. Evolution of drought and salinity on seed germination of *Cuminum cyminum*, Abstracts of the Ninth Congress of Agronomy and Plant Breeding. Iran. pp 597.
- Hare, P.D., Cress W.A., VanStaden, J., 1997. The involvement of cytokinins in plant responses to environmental stress. *Plant Growth Regulation*. 23, 79-103.
- Harris, D., Tripathi, R.S., Joshi, A., 2000. On-farm seed priming to improve crop

- establishment and yield in direct-seeded rice, in IRRI: International Workshop on Dry-seeded rice technology, held in Bangkok. 25-28 January 2000. International Rice Research Institute. Manila, Philippines. 164p.
- Hoseni, F., Gharineh, M.H., Bakhshandeh, E.A., Fathy, GH. A., Shirin, M., 2000. Effects on seed germination and seedling growth parameters (*Brassica napus* L.) in vitro on five varieties of rapeseed. Proceedings of the First National Conference of Seed Technology. Gorgan University. [In Persian].
- Hunter, E.A., Glasbey, C.A., Naylor, R.E.L., 1984. The analyses of data from germination test. Journal of Agricultural Science Cambridge. 102, 207-213.
- Irannezhad, K.H. and Shahbazian, N. 1996. Resistance of plants to environmental stresses. Carno Press. [In Persian].
- Kafi, M., Nezami, A., Hosaini, H., Masomi, A., 2005. Physiological effects of drought stress by polyethylene glycol on germination of lentil (*Lens culinaris* L.) genotypes. Iranian Journal of Field Crop Research. 3(1): 69-80. [In Persian with English Summary].
- Kakhaki, A., Kafi, M., 1995. Effect of moisture regime in early season on yield and quality of cotton (*Gossypium hirsutum* L. Varamin cultivar). Iranian Journal of Field Crops Research. 1: 31-40. [In Persian with English Summary].
- Karan, S., Afria B., Singh, K., 1985. Seed germination and seedling growth of chick pea (*Cicer arietinum*) under water stress. Seed Research. 13, 1-9.
- Karimi, H., 1983. Crops. Tehran University. Third Edition.
- Kermode, R., 1990. Regulatory mechanism involved in the transition from seed development to germination. Critical Reviews in Plant Sciences. 9, 155-188.
- Khan, A.A., 1980. The Physiology and Biochemistry of Dormancy and Germination. North Holland Publishing Company, Oxford.
- Khavazeh, M., 1998. Effect of salinity on germination, growth, and Cl, Na content of four arid and desert species. Msc Thesis, Isfahan University of Technology. [In Persian].
- Kim, K.S., Yoo, Y.K., Lee, G.Y., 1994. Comparative salt tolerance study in Korean lawngrasses. Comparison with western turfgrasses via in vitro salt tolerance test. Journal of the Korean Society for Horticultural Science. 32: 1, 117-133.
- Kiani, M.R., Bagheri, A., Nezami, A., 1990. The reaction of lentil (*Lens culinaris* L.) genotypes to water stress at the germination stage of PEG 6000. Journal of Agricultural Science. (1), 45-55.
- Latifi, N., Soltani, A., Aspaner, D., 1996. The effect of temperature on germination Canola genotypes. Iranian Journal of Agriculture Science. 35, 313-321. [In Persian with English Summary].
- Lee, T.M., 2000. Phosphate starvation induction of acid Phosphatase in *Ulva lactuca* L. Botanical Bulletin of Academia Sinica. 39, 29-32.
- Lutts, S., Kinetand, J.M., Buoharmont, J., 1995. Changes in plant respons to NaCl during development of rice (*Oryza sativa* L.) varieties differing in salinity resistance. Journal of Experimental Botany. 46, 1843-1852.
- Miura, K., Lin, S.Y., Yano, M., Negamine, T., 2002. Mapping quantitative trait loci controlling seed longevity in rice (*Oryza sativa* L.). Theoretical and Applied in Genetic. 104, 981-986.
- Morgan, P.W., 1990. Effects of abiotic stresses on plant hormone systems. In: Alscher, R.G and Cumming, J.R. (eds.). Stress responses in plants: Adaptation and acclimation mechanisms. New York: Wiely-Liss.
- Peterson, M.L., Jones, D. B., Rutger, J.N., 1978. Cool temperature screening of rice lines for seedling vigor. Riso. 27, 269-274.
- Ranjan, R., Purohit S.S., Prasad, V., 2003. Plant Hormones: Action and Application. Agrobios (India). 243p.
- Roumani, A., Ehteshami, S.M.R., 2013. Effect of different levels of salinity stress on germination Indices and seedling growth of fenugreek (*Trigonella Foenum* L.).2nd National Congress on Medicinal Plants. May 15-16, 2013, Tehran, Iran. [In Persian].
- Sadat Asilan, K., Modares Sanavi, S.A.M., AghaAlikhani M., Heydari Sharifabad, H., Mirhossein Dehabadi, S.R.2001. The Effect of water deficit stress on germination traits of ten perennial alfalfa (*Medicago sativa* L.) Ecotypes. Iranian Journal of Field Crops Science. 40 (30), 95-102.

- Salehifar, M., 2002. Comparison of the effects of drought stress on germination seedling growth of 8 bean (*Phaseolus vulgaris*) genotypes. Eleventh Congress of Crop Sciences. Shahid Beheshti University. [In Persian].
- Soltani, A., Maddah, V., 2010. Simple, Applied Programs for Education and Research in Agronomy. Niak Press. 80p.
- Stavir, K., Gupta, A.K., Kaure, N., 1998. Gibberellic Acid and kinetin partially reverse the effect of water stress on germination and seedling growth in chick pea. Plant Growth Regulation. 25, 29-33.
- Vial, L.K., 2007. Aerobic and Alternate-wet-and-dry (AWD) Rice Systems. Nuffield Australia publishing. Griffith NSW 2680. Australia.
- Willenborg, C.J., Wildeman, J.C., Miller, A.K., Rossnagel, B.G., Shirtliffe, S.J., 2005. Oat germination characteristics differ among genotypes, seed size and osmotic potentials. Crop Science. 45, 2023-2029.
- Xiong, L., Schumaker, K.S., Zhu, J.K., 2002. Cell signaling during cold, drought, and salt stress. The Plant Cell. 14, 165-183.
- Zhang, Z.H., Yu, S.B., Yu, T., Huang, Z., Zhu, Y.G., 2005. Mapping quantitative trait loci (QTL) for seedling vigor in rice using recombinant inbred lines of rice (*Oryza sativa* L.). Field Crops Research. 91, 161-170.